

סדר הפרשת חלה

מצות עשה להפריש תרומה מן העיסה וליתנה לכהן, בארץ ישראל מצוה זו היא מדאורייתא ובחוץ לארץ מדברי סופרים, ובזמן הזה אף בארץ ישראל היא מדרבנן (שו"ע יו"ד סי' שכב סעיפים א-ג). • אין חייב בחלה אלא עיסה הנעשית מחמשת מיני תבואה. ושיעור העיסה שחייב להפריש ממנה הוא כשיעור מ"ג ביצים וחומש ביצה (שו"ע יו"ד סי' שכד ס"א). • ולפי מדות זמנינו, לדעת הגר"ח נאה בשיעור 1.666 ק"ג קמח מתחייב להפריש בברכה, וכבר ממשקל 1.615 ק"ג קמח יפריש בלא ברכה, וראוי אף להפריש ממשקל 1.250 ק"ג קמח. ולדעת החזון איש בשיעור 2.250 ק"ג קמח יפריש בברכה, ומשיעור של 1.200 ק"ג ועוד משהו קמח יפריש בלא ברכה. • לא הפריש חלה מן הבצק אלא אפה הכל, הרי זה מפריש מן הפת (שו"ע שם סי' שכו ס"ה).

תחינה קודם 'הפרשת חלה'.

(נחלת אבות מכת"י הבן איש חי)

לפני ההפרשה תאמר בקשה זו:

הִנֵּה אֲנֹכִי מוֹכֵנֶת לְקַיֵּם מִצְוֹת הַפְּרִשְׁת חֲלָה כְּפִתּוּב
בַּתּוֹרָה, יְרֵאֲשִׁית עֲרִסְתֶּכֶם חֲלָה תִּרְיֵמוּ תְרוּמָה,
כְּדִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵי לְתִקּוֹן שְׂדֵשׁ מִצְוָה זוּ בְּמִקּוֹם
עֲלִיוֹן, וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שְׂיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ כְּאֵלוּ כְּוִנָּתִי בְּכָל הַכְּוִנּוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן
בְּמִצְוָה זוּ. וְיִהְיֶה נֶעֱם יי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִמְשֹׁךְ
עַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ שֶׁל הַפְּרָשַׁת חֻלָּה שְׁפַע רַב
וּבִרְכָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וַיְהִי בֵיתֵנוּ מֵלֵא
בְּרַכַּת יי, וּבִרְבַּ רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶיךָ תִּשְׁפִיעַ שְׁפַע בְּרַכָּה
וְטוֹבָה וְשָׁלוֹם וְחַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְעֶשֶׂר רַב וּפְרֻנְסָה
טוֹבָה וְהַצְלָחָה מְרֻבָּה לְעַבְדְּךָ אִישִׁי, וְתִקְּיָם בּוֹ הַבְּרָכָה
שֶׁנִּתְבָּרַךְ יַעֲקֹב אָבִינוּ, מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ
וְרַב דָּגָן וְתִירֹשׁ, וְתִקְּיָם בּוֹ הַבְּרָכָה שֶׁנִּתְבָּרַךְ יוֹסֵף
צַדִּיקוֹ, בְּרַכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת
בְּרַכַּת שָׁדַיִם וְרַחֲם, וְתִקְּיָם בּוֹ מִקְּרָא שְׁכַתוֹב, יֵצוּ יי
אֶתְךָ אֶת הַבְּרָכָה בְּאַסְמֶיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יְדֶךָ. יֵשֵׂא בְּרַכָּה
מֵאֵת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְהִיא כְּעֶץ שְׁתוּל עַל
פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא. אָנָּה יי
הַצְּלִיחָה נָּא. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי
צוּרֵי וְגֵאֲלֵי.

נוטלת מן העיסה חתיכה בשיעור כזית ובשעת ההפרשה תברך.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ

לבני ע"מ:
חֻלָּה תְּרוּמָה

לבני אשכנז:
חֻלָּה מִן הָעֶסָה.

וקורא עליה שם ואומר.

הַיְרִי זֹו חֻלָּה.

אחר ההפרשה נוהגים לומר.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שְׂיִבְנֶה בַּיִת הַמְּקֹדֵשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתִן
חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה כְּיָמֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת. וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם כְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִית.

תחינה לאחר 'הפרשת חלה'.

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
שֶׁהַמְצוּהָ שֶׁל הַפְּרִשַׁת חֻלָּה תִּתְחַשֵּׁב כְּאִלּוּ
קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרֻטְיָהּ וְדִקְדוּקֶיהָ, וְתִתְחַשֵּׁב הֶרְמַת
הַחֻלָּה שְׂאֲנֵי מְרִימָה כְּמוֹ הַקְּרָבָן שֶׁהִקְרַב עַל
הַמִּזְבֵּחַ שְׁנַתְקַבַּל בְּרָצוֹן, וְכִמוֹ שְׁלֹפְנִים הִיְתָה הַחֻלָּה
נִתּוּנָה לְכַהֵן וְהִיְתָה זֹאת לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, כִּי תִהְיֶה
לְכַפֶּרֶת לְעוֹנוֹתַי, וְאֵז אֶהְיֶה כְּאִלּוּ נוֹלַדְתִּי מִחֻדָּשׁ
נִקְיָה מִחַטָּא וְעוֹן וְאוֹכַל לֶקַיִם מִצּוֹת שֶׁבַת קֹדֶשׁ
וְהַיָּמִים הַטּוֹבִים הָאֵלֶּה עִם בְּעָלִי (וַיִּלְדִּינוּ), לְהִיּוֹת
נִזְוָנִים מִקְדָּשַׁת הַיָּמִים תָּמִיד מִיָּדָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בָּרַב רַחֲמָיו וְחֶסְדָּיו, וּבָרַב אֱהָבָה,
וְשֶׁתִּתְקַבַּל מִצּוֹת חֻלָּה כְּאִלּוּ נִתְּתִי מֵעֶשֶׂר, וְכִשֵּׁם
שֶׁהִנְנִי מְקַיֶּמֶת מִצּוֹת חֻלָּה בְּכָל לֵב, כִּי יִתְעוֹרְרוּ
רַחֲמָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁמְרָנִי מִצַּעַר
וּמִמְכָּאוּבִים כָּל הַיָּמִים. אָמֵן.

